

POSTANOWIENIE

Dnia 17 lutego 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Mirosława Wysocka

w sprawie ze skargi pozwanego
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku
Sądu Okręgowego w L.
z dnia 13 maja 2008 r., sygn. akt [...],
w sprawie z powództwa Syndyka masy upadłości SM "W." w upadłości
przeciwko S.W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 17 lutego 2009 r.,

- I. odrzuca skargę;
- II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1200 (tysiąc dwieście) zł z tytułu zwrotu kosztów postępowania ze skargi

Uzasadnienie

Pozwany S.W. wniósł skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w L. z dnia 13 maja 2008 r. Zaskarżonym skargą wyrokiem Sąd odwoławczy, uwzględniając apelację strony powodowej Syndyka Masy Upadłości SM „W.” w upadłości, zmienił częściowo wyrok Sądu Rejonowego w L. z dnia 27 lutego 2008 r., podwyższając zasądzoną na rzecz Syndyka kwotę do 14.369,51 zł.

W odpowiedzi na skargę strona powodowa domagała się jej odrzucenia bądź oddalenia oraz zasądzenia kosztów postępowania ze skargi.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga jest niedopuszczalna, gdyż została skonstruowana w wadliwy sposób. Środek ten dotknięty jest licznymi nieusuwalnymi brakami zasadniczych elementów konstrukcyjnych, o których mowa w art. 424⁵ pkt 3, 4 i 5 k.p.c. Każdy tego rodzaju brak stanowi samodzielną i wystarczającą podstawę do odrzucenia skargi (por. np. postanowienie SN z dnia 19 października 2006 r., IV CNP 86/06, nie publ. i postanowienie SN z dnia 16 lutego 2007 r., V CNP 8/07, niepubl.).

W skardze nie wskazano przepisu, z którym zaskarżony skargą wyrok jest, zdaniem skarżącego, niezgodny (art. 424⁵ § 1 pkt 3 k.p.c.). Przytoczenie podstaw skargi nie jest równoznaczne ze spełnieniem tego obowiązku i nie może go zastąpić. Oba te wymagania są wyraźnie przez ustawodawcę odróżniane, a zatem muszą być przez stronę skarżącą spełnione w sposób niezależny i odrębny (por. m.in. postanowienie SN z dnia 28 lutego 2006 r., I CNP 12/06, niepubl. oraz postanowienie SN z dnia 20 lipca 2006 r., IV CNP 1/05, niepubl.).

Nie zostało także spełnione wymaganie uprawdopodobnienia wyrządzenia szkody, spowodowanej wydaniem zaskarżonego skargą orzeczenia (art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c.). W tym zakresie pozwany ograniczył się do stwierdzenia, że szkodę taką stanowi kwota zasądzona na rzecz powoda, której ewentualne wyegzekwowanie spowoduje jego bezpodstawne wzbogacenie. Skarżący nie wykazał zatem, że szkoda taka istotnie została mu już wyrządzona. Z jego stwierdzenia wyraźnie wynika, że może ona ewentualnie powstać dopiero

w przyszłości. Zgodnie z utrwalonym stanowiskiem judykatury powołanie się na taką postać szkody nie czyni zadość wymaganiu przewidzianemu w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. Na skarżącym spoczywa obowiązek uprawdopodobnienia, że poniósł on konkretny uszczerbek majątkowy, nie zaś, że uszczerbek taki może wystąpić na skutek przyszłych zdarzeń (por. m. in. postanowienie SN z dnia 11 stycznia 2006 r., II CNP 13/05, OSNC 2006, nr 6, poz. 110 oraz postanowienie SN z dnia 31 stycznia 2006 r., IV CNP 38/05, OSNC 2006, nr 7-8, poz. 141).

Skarga nie spełnia także wymagania określonego w art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c. Wykazanie, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nadal nie jest możliwe stanowi jeden z nieodzownych elementów tego szczególnego środka procesowego. W skardze pozwanego kwestia możliwości zmiany bądź uchylenia zaskarżonego wyroku w ogóle nie została poruszona.

Na marginesie należy dodać, że w skardze obok innych zarzutów, wbrew zakazowi wynikającemu z treści art. 424⁴ k.p.c., podniesione zostały także zarzuty dotyczące ustalenia faktów oraz oceny dowodów. Zabieg ten musi być uznany za niedopuszczalny. Oparcie skargi wyłącznie na takiej podstawie stanowiłoby samodzielną przyczynę odrzucenia skargi (por. postanowienie SN z dnia 27 lipca 2006 r., III CNP 35/06, niepubl.).

Z powyższych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji, na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c.

O kosztach postępowania ze skargi rozstrzygnięto stosownie do art. 98 § 1 i 3 k.p.c. oraz art. 108 § 1 k.p.c.